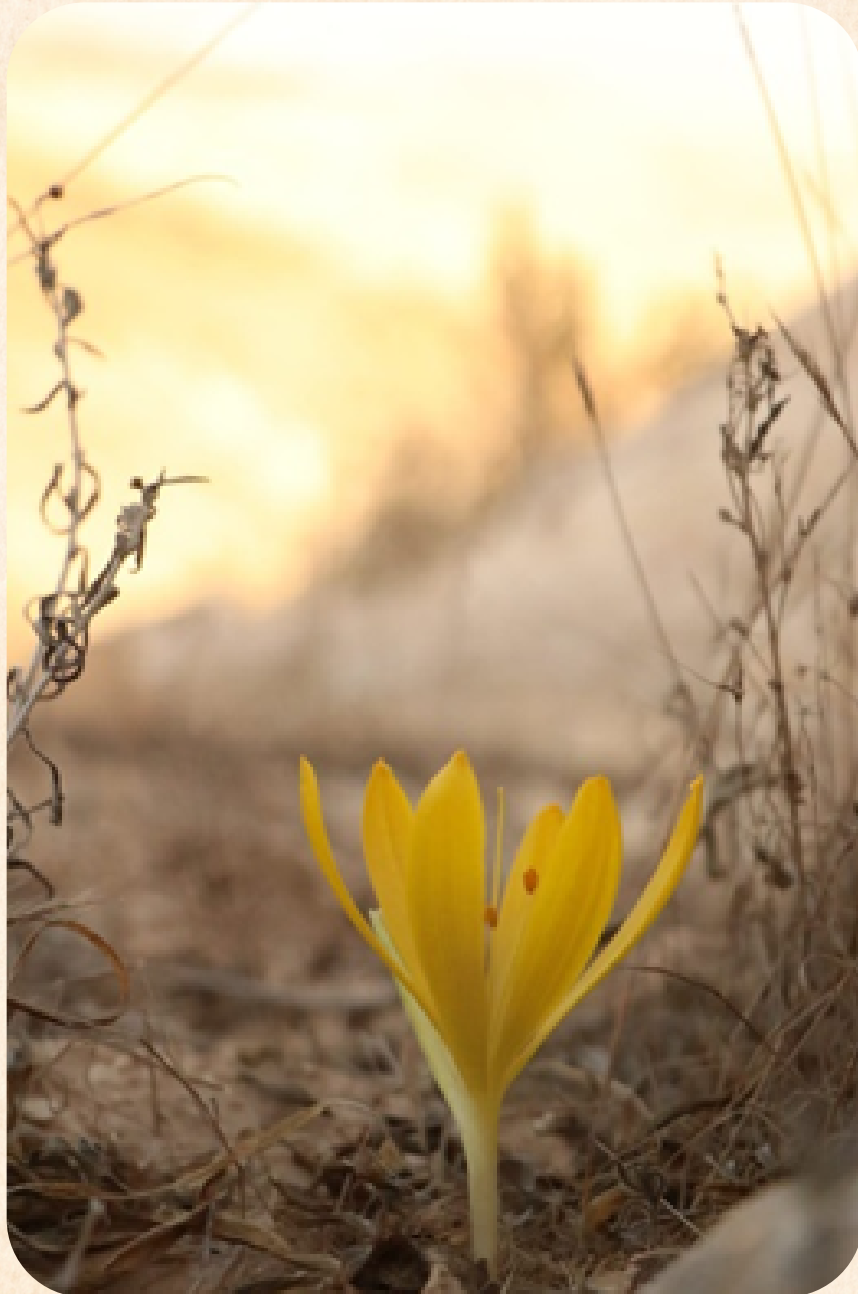

גליון מס' 40 / חודש כסלו תשפ"ה

פִּיטוֹת מִדְבַּר וְהַד

המלון החודשי של מרכז סיור ולימוד סוסיא

תוכן העניינים:

3 ----- מהנעלה דמרט סיור ולימוד סוסים

5 ----- "מכאן ומד לסוס" - נטע שמח

7 ----- "נקודת אור" טדע דמנה - נטע גמיר

8 ----- טלם רוצים לריים פלואים - נטע קרר

10 ----- דקדוק מלמוריו של רוצ המלך - תפילה וינד

11 ----- דגדיל יהודה - הספד ל'אדו ארליך הי"ד

הכנסו לאתר שלנו בסריקת הברקוד:

סוסיא מרכז סיור ולימוד
חיים ברחי - מנב"ל: 0528308261
חמי זלצר - מנהל חינוכי: 0549448530
טל ונגרובסקי - רכזת הדרכה: 0584825001
משרד. אירוח. הזמנות - 029961148 או 0557249468
דוא"ל - susya@susya.org.il

מהנעשה במרכז סיור ולימוד סוסיא

"כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֵיהָ וְאֶת־עֲפָרָהּ יַחְנְנוּ"...

אבניה ועפרה של הארץ התייתמו, היד שהפכה כה וכה בעפר הארץ ורדפה אחרי אבניה- איננה, ויחד עם כל אוהבי הארץ ושביליה, מרכז סיור ולימוד סוסיא מרכין ראש על מותו הטראגי של ז'אבו ארליך, מי שכל דורות בתי ספר שדה ומרכזי סיור הולכים בעקבותיו.

כאן, בדרום הר חברון, עשה ז'אבו שנים רבות, הן בהיותו קמ"ן חטיבת יהודה לפני שנות דור, וכמובן גם בשנים האחרונות כאשר הפך וחקר כל אבן אשר בחברון, בסמוע בבית אולא, ביטה ובכירמיל. נתפלל שנצליח למלא ולו במעט על ידי חקר הארץ, משהו קטן מן החלל הגדול שהשאיר לנו ז'אבו בדרום הר חברון.

בעלון זה תוכלו לקרוא את הספדו המרגש של אל"מ ישי רוזיליו שלא מזמן סיים את תפקידו כמח"ט יהודה ושהיתה לו קרבה מיוחדת לז'אבו במסגרת תפקידיו. ההספד מופיע כאן במדור "בשביל יהודה" שמתפרסם כאן כל חודש בשותפות עם חטיבת יהודה. המדור הינו חלק מהטמעת מיזם "בשביל יהודה להכרות עם מרחב החטיבה, מיזם שז'אבו היה שותף בו.

מה היה לנו החודש?

לארכה ולרוחבה...

עונת הטיולים של בתי הספר בעיצומה. כל שבוע אנחנו יוצאים איתכם ילדי ונערי ישראל לטיולים מהנים ומחכימים לאורכה ולרוחבה של ארצנו היפה. כמה טוב לראות את המוני המטיילים היוצאים להתחבר עם רגבי אדמתה, עם נופיה ומורשתה של הארץ הטובה. הטיולים הללו מהווים עבורינו ועבורם נחמה פורטה בתקופה מורכבת של מלחמה אותה אנו עוברים כולנו יחד. בטיולים הללו נוטעים אנו תקווה ואמונה ומתנחמים בחנינת שבילי ארצנו.

סיורי תקומה

במסגרת פעילותינו הוצאנו מספר סיורים לאיזור העוטף. סיורים מרגשים, מטלטלים ועם זאת מעצימים את הרוח. את האמונה והתקווה שפנינו לימים טובים. הסיורים הללו יוצאים כרגע בהזמנות נקודתיות של גופים שונים עם מורי דרך מוכשרים ורגישים שמעבירים את הסיורים ברוח של חוסן והעצמה. אנחנו רואים בכך שליחות גדולה, להיות שותפים בסיפור הקורות לכלל עם ישראל שרוצה לשמוע, להתחבר ולהתחזק. בסיורים אלו אנחנו באמת מבטאים חיבור עמוק ואמיתי עם אחינו בית ישראל תושבי העוטף והסביבה שחוו את הנורא מכל. ואסור לנו להיות אדישים לזה ובטח לא לשכוח. לבוא, לחזק, לנחם ולהמשיך יחד קדימה בעצמה ובאחוה.

השער שלך למדבר

בנות השירות סיימו בתחילת החודש שעבר את תקופת ההכשרה. בנות שנה א' סיימו קמפוס מדבר יהודה ובנות שנה ב' סיימו קמפוס אילת. איזורי ההדרכה שלנו הינם: שפלה-הר, מדבר יהודה, נגב והרי אילת. התמחות מרכז סיור ולימוד סוסיא היא באיזור המדבר על כל משמעויותיו. מוזמנים לבוא לטייל עמנו! בתי ספר, קהילות, יחידים. ניפגש בשבילים.

כמטמונים תחפשינה

החלה עונת חפירה חדשה בחורבת תוואמין בראש רכס תוואמין בין סוסיא למצפה יאיר. החפירה בהובלת קמ"ט ארכאולוגיה ובשיתוף מרכז סיור ולימוד סוסיא וישיבת סוסיא לחינוך סביבתי. יחידים או קבוצות המעוניינות לחפור יכולים לתאם מולינו הגעה לאחד מימי החפירה. מוזמנים לבוא לראות את הממצאים הנחשפים שם. בהמשך נפרסם כאן מאמר על הממצאים.

ומה אנחנו מכינים לכם?

אירועי חנוכה

ההכנות לאירועי חנוכה בעיצומן. יש למה לחכות. מוזמנים להצטרף אלינו להדלקת נר שמיני בבית הכנסת הקדום בסמוע. ההדלקה לזכרו של ז'אבו ארליך הי"ד, שפקד את בית הכנסת והדריך בו פעמים רבות.

כמו כן אנחנו מתכננים סיורים שונים ומגוונים לקהל המטיילים: סיור עשיות בעקבות המנורה באתר סוסיא הקדומה, טיול מדברי קליל לצוק תמרור בדרום מדבר יהודה, טיול חוצה מדבר יומי אתגרי למיטיבי לכת מאום דרג' לנחל ערוגות, וטיולים מדבריים לנוער בתאום מול רכזי נוער בקהילות מהרו לתאם. פרטים בעלון זה ובקישורים.

חאן ספר המדבר

בתחום הארוח, סיימנו להקים אוהל רועים מהמם במיוחד בשבילכם. אוהל בדואי גדול המכיל מקום לכ-100 לנים, ללינת חאן. צמוד לאוהל מבנה שרותים ומקלחות ומטבח שדה. היו הראשונים להזמין את המקום במסגרת טיול או לאירוע משפחתי. מקום קסום.

אירוח בסוסיא

אנחנו מזמינים אתכם להגיע אלינו לשבת או אמצע שבוע, להנות מסוסיא השקטה והנעימה. אם לשבת משפחתית או במסגרת טיול. אם בקבוצה או ביחידים. לרשותכם 31 חדרי אירוח ברמות שונות, 7 אולמות אירועים בגדלים שונים, מדשאות רחבות ידיים. נוכל לבנות עבורכם תכנית הכוללת הרצאות וסיורים. בואו בשמחה. לקבלת מחירון אירוח התקשרו עכשיו.

אנחנו כאן לכל שאלה, התייעצות, הזמנת הדרכות

חודש טוב ומאיר

צוות מרכז סיור ולימוד סוסיא

"מכאן ועד לסדום" / נטע שמחי

מבצע לוט מדרום הר חברון ועד סדום

ב-20 בנובמבר 1948 נשלחה פקודת מבצע לחטיבה 12 של הפלמ"ח מיצחק רבין, קצין המבצעים בחזית הדרום. נוסח הפקודה: "שליטה על מרחב סדום - עין חוצוב - באר שבע". כבר למעלה משמונה חודשים שמתיישבי ולוחמי סדום נצורים שם, והגיעה העת להרחיב את השליטה על מרחבי הנגב וים המלח, ולחדש את הקשר היבשתי עם סדום. רבים ודאי מכירים, ואולי רק בשם את מבצע "לוט", ששמו מרמז על כך שבמסגרת המבצע שוחרר דרום ים המלח, מעין גדי בואכה סדום וחצבה. אך מעטים זוכרים שראשיתו של מבצע זה החל בדרום הר חברון, ולו הייתה חשיבות רבה.

בתחילת חודש נובמבר, יצאו סיירי פלמ"ח מבאר שבע לראש זוהר, ושם נפגשים בתחנת המשטרה עם היחידה שיצאה רגלית מסדום הנצורה. למעשה זו הפעם הראשונה מזה שמונה חודשים שכוח צבאי נפגש עם הנצורים מסדום דרך היבשה. לאורך הדרך הם נעו בחופשיות ולא נתקלו באויב. סיירים אלו, וסיירים נוספים שיצאו בהמשך החודש והגיעו עד עין חוצוב (עיר אובות) אספו מידע על הדרכים והמשטרות שנמצאו נטושות. מטרת המבצע כאמור הייתה הרחבת שטחנו לקו באר שבע - כורנוב - סדום, וסלילת דרך בין באר שבע לסדום. החשש הכבד היה שהלגיון הירדני ינתק את הדרך מסדום לאילת וישתלט על שטחים אלו ולכן המבצע יצא לדרך במהירות. פקודת היום למבצע ניתנה ב-20 לחודש מעוזי נרקיס: "כל מקום בו נדרוך ונאחז, לנו הוא. המלאכה לא נשלמה, עד שנגיע לגבולות ארצנו".

רק יממה מתחילתו של המבצע החשוב, ב-22 בנובמבר, החלה פעילות צבאית בזירה האחרת, בדרום מערב הר חברון. כוחות של חטיבת גבעתי פשטו על הכפרים ח'רבת אל ח'נזיר ואל כום. במהלך מבצע זה צה"ל ערך פשיטות בכפרים ערביים במטרה למנוע מהצבא הירדני והמצרי ששהה שם לזלוג לשטחים נוספים ולהפריע לכוחותינו.

בתאריך כ"א חשוון תש"ט, 23 בנובמבר 1948, בשעה 14:00 יצא כוח מהגדוד השביעי של חטיבת הנגב מבאר שבע לכיוון כורנוב (ממשית), בהגיעם כבשו את בניין המשטרה הבריטית והציבו את כוחותיהם בכל האזור.

במקביל, יצא כוח מהגדוד התשיעי שנע בג'פים ומשאיות לעבר משטרת עין חוצוב. סיירי הגדוד הגיעו ראשונים לבניין המשטרה סמוך לשעה 5:30 בבוקר, ותפסו גם אותו ללא קרב. יום לאחר מכן, כוח שיצא מיוזמתו מסדום כבש את הכפר עין בידה (עין הכיכר) ללא קרב והחזיקו בו עד לחבירת הכוחות בהמשך היום מהגדוד השביעי והתשיעי. כוח הסיוור תפס את מכרות האשלג ואת מחנה העובדים של סדום וכך הביא לסיום מצור של כמעט כשנה על סדום.

באותו היום הודיע בן גוריון חגיגית כי "הוקם הקשר היבשתי בין סדום לבאר שבע". ביומיים שלאחר מכן, נתפסה גם משטרת עין יהב הנטושה, והכוחות עסקו בפינוי מוקשים מציר סדום - עין חוצוב. ליד משלט עין חוצוב שקע אחד הג'פים בבוא, ומאיר רפאל, קצין סיירים מהגדוד התשיעי קפץ אל צד הדרך כדי לחלץ את הג'יפ. לרוע המזל, בקפיצתו, רפאל הפעיל מוקש ונהרג.

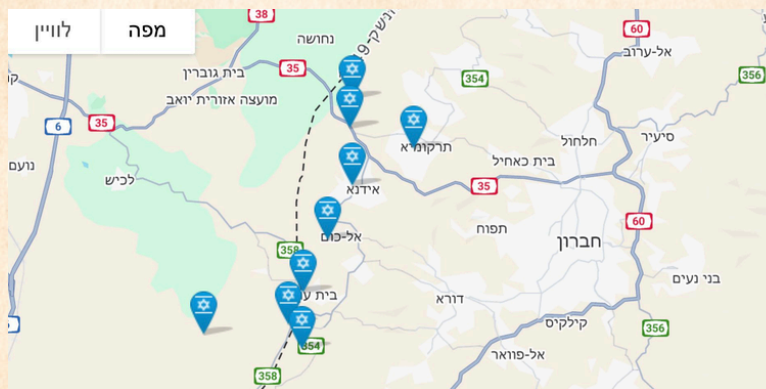
המבצע הצליח באופן מוחלט ולא כלל התקלויות צבאיות. בזכותו הוכשרו דרכים באזור מעלה עקרבים ונסללה דרך בין סדום לבאר שבע. הכוחות הגיעו לדרום ים המלח וצפון הערבה, שבהמשך היוו מקפצה להשתלטות על שטחים נרחבים בנגב ובערבה, שהכשירו את הדרך למבצע "ייצוב" ומבצע "עובדה".

בגזרה השנייה בה התנהלו קרבות, בדרום הר חברון, לא היה רגע דל. בלילה בין ה-26 ל-27 בנובמבר יצאה פלוגה מגדוד 51 של גבעתי לפשוט על הכפר אידנא, אך עקב אש כבדה שנפתחה עליהם נסוגו. לילה לאחר מכן יצאו שנית לפעולה והפשיטה בוצעה בהצלחה רבה. במשך הימים הבאים פשטו כוחות גבעתי על הכפרים חרבת ובידה, בית עווא, סיכה, מג'ד, ח'רבת ג'מרורה ותרקומיא.

בעוד בשאר הכפרים הפשיטות היו מהירות ולא לקחו זמן רב, בתרקומיא הפעולה ארכה זמן. ב-28 בנובמבר יצאו לסיור באזור הכפר אך בעקבות אש שנורתה עליהם נסוגו. כמה שעות מאוחר יותר, בלילה, יצאו לנסיון פשיטה על תרקומיא. בדרך נתקלו במחסום על כביש תרקומיא - בית ג'ברין, שמאחוריו ארבו להם ערביי הכפר מצוידים בנשק רב. כוחותינו הופתעו וחזרו לאחור. כמה לילות לאחר מכן, בין ה-1 ל-2 בדצמבר, יצאו למקש את הדרך לתרקומיא. בדרכם נתקלו באויב, אך הצליחו להפתיע אותו ולתקוף אותם בהצלחה.

רוב הפעולות התרחשו בגבול בין מערב הר חברון לשפלה, ואכן מנעו מהצבא הירדני להרחיב את שטחם ולפלוש לעוד מקומות מארץ. מספר חודשים מאוחר יותר תוצאות מבצע זה השפיעו באופן ניכר על קביעת הקו הירוק העובר שם בהסכם שביתת הנשק בין ישראל לירדן באפריל 1949.

מזמן כבר הבנו כי בלתי אפשרי ללמוד היסטוריה רק מהסתכלות על העבר, אלא ללמוד ממנו בחיבורו להווה. בהקשר למבצע "לוט", החיבור די פשוט. לפני כשנתיים בשנת תשפ"ב, הוקם מכשול הנדסי ב"קו התפר" שמתחיל בדרום הר חברון וממשיך לרמת מדבר יהודה לסיכול טרור ביהודה ושומרון ומניעת כניסת מסתננים לישראל דרך מדבר יהודה. שם המבצע שניתן להקמת המכשול הוא לא אחר ממבצע "לוט". על המכשול והשפעותיו הסביבתיות כתבנו בעלון בעבר רבות, ורק נותר להתפלא איך הגורל גרם למבצע צבאי בעל אותו שם, שהתרחש אף באותם אזורים בארץ, להיות שונה לחלוטין במהותו. מבצע "לוט" של מלחמת העצמאות שיחרר את דרום מדבר יהודה וצפון הנגב, ומבצע "לוט" של שנת תשפ"ב כלא אותו מחדש.

זירת הקרבות בדרום הר חברון

כוחות צה"ל במחנה העובדים שמתחת הר סדום

”נקודות של אור” - טבע בעונה נטע זמירי

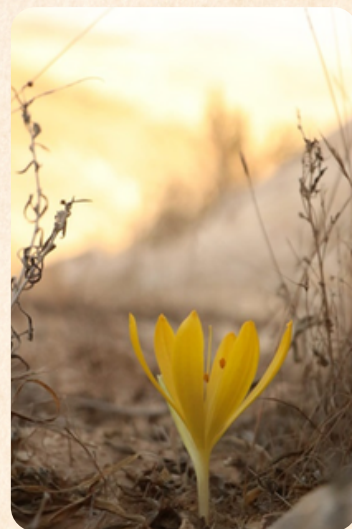
עם תחילת שנת תשפ”ה נגמרו להם ימי הסתיו, וחודש כסלו נכנס לו בצעדי ענק, החודש שבו החורף לגמרי מגיע לשיאו, גשמים כבר החלו ברחבי הארץ, גשמים של ברכה וישועה שאט אט יכסו את ארצנו בירוק חורפי ומרענן יחד עם פריחה צבעונית מרגשת של שלל פרחי ארץ ישראל היפה.

אך רגע לפני שהכל מתחיל, רגע לפני שהכל כאן פורח ונושם, בפתיחה מרגשת ומחממת כל כך את הלב, פורחות להן החלמוניות הצהובות כנקודות אור קטנות בוהקות במיוחד, נקודות אור של תקווה אמיתית.

החלמוניות הצהובות כבר בשיא פריחתן במקומות שונים בארץ, אלה הם פרחי גאופיט שפורחים בסתיו ובתחילת החורף בדרך כלל באוכלוסיות גדולות ונקודתיות אך לפעמים גם כבודדות. החלמונית היא פרח בגובה 5-10 ס”מ, בלי גבעול ובלו עלים, צורתו פעמוני, צבעו הצהוב כחלמון מביא לו את שמו והוא נבחר כאחד מפרחי הבר המוגנים של ארץ ישראל.

את שיתוף תמונותיהן על ידי חובבי הטבע ברשתות אי אפשר לפספס, ובמקומות שבהן פורחות החלמוניות יש עשרות אנשים שמגיעים במיוחד, חלקם גם עם שלל אמצעי צילום, שרועים בכל מיני תנוחות כדי לצלם את התמונה האולטימטיבית של הפרח הבוהק והמיוחד הזה.

מי שבמקרה עוד לא ביקר השנה בפריחת החלמוניות, אל תפספסו! ניתן לצפות בהן בנקודות מסוימות בארץ מהחרמון ועד להר הנגב, ובאזורנו שבספר יש כמה וכמה מרבדי חלמוניות מרהיבות של עשרות פריטים במרחק הליכה מהרכב כמו ביער יתיר, יער להב, ובחניון להבים עוד הפריחה בשיאה. ישנה גם אוכלוסייה גדולה ומרשימה בשמורת החלמוניות של רכס ירוחם. (שם צולמו התמונות:)

בעיני יש משהו כל כך מיוחד בפריחת החלמוניות, הפריחה המוקדמת והלא צפויה הזו בתוך עשב יבש קיצי או בסביבה מדברית כאילו משל לאיזו שהיא תקווה קטנה באפלה, הפריחה שלהן נראת כמו המון להבות אש קטנות ועמידות שדולקות להן אחת ליד השנייה ורק יחד הן יוצרות מרבד צהוב, להבה אחת גדולה, אור אחד גדול וחזק. ודווקא עכשיו בשנה שצבע הצהוב נמצא בכל מקום וכל כך ניכר ומוכר לנו, אסור לנו לשכוח את משמעותו כאור שמאיר את הדרך שלנו, אור שיוצא החוצה מכל אחד ואחת מאיתנו בתוך המציאות המבלבלת והכואבת שאנו חיים בה, ושבתוכה טמון הכוח שלנו, גבורת החיילים והאזרחים שנשמעים בלי הפסקה מאז תחילת המלחמה, ממש כמו המון אורות קטנים, להבות בוהקות ועמידות, שיחד יוצרות את האור שלדרכו אנו הולכים כעם אחד מלוכד, עם תקווה עמוקה. והארה גדולה, אמיתית ונכונה.

חודש כסלו הוא גם חודש הניסים והגאולה, החודש שבו אנו מציינים את חג החנוכה וניצחון החשמונאים. חודש של אור גדול אל מול החושך, ישועה. וי”ט בכסלו הוא גם ראש השנה לחסידות ולגילוי האור של פנימיות התורה, ולכן חודש כסלו הוא הזמן שלנו להתעודד מחדש, לחלום בגדול, לראות את האור שבאנו ולשים לב לטוב בכל דבר שעומד לקרות. ועם זאת, גם לזכור את כל הטוב שהיה למרות כל הקשיים. בעזרת ה' ובבשורות טובות, חודש מאיר ושמח!

כולם רוצים שירים פשוטים / נטע קדר

שבחי מעוז-

נעמי שפר

ממנו צור ישועתי, לך נאה לשבח
הרחק הרחק איז דייט הפרזיסים נעמו ריח
אדוא דמנהרות ודמלצות ודמלרות
ודנקרות צריים ודמחילות ודמער
אי לש דלד הילנה זרוך וחריש
צפה די מדקל נעל

ממנו צור ישועתי, מדלד ויקל וקיל
צלי לקד איז דייט מוצים דלודן פורח
אדוא דמנהרות ודמלצות ודמלרות
ודנקרות צריים ודמחילות ודמער
אי לש דלד הילנה זרוך וחריש
מדיט די מדקל נעל

ממנו צור ישועתי, דקיד אין קל ינח
אלי אילת אחות חיוך וילי ילח
אדוא דמנהרות ודמלצות ודמלרות
ודנקרות צריים ודמחילות ודמער
אי לש דלד הילנה זרוך וחריש
אורד לי מדקל נעל

אדוי לו ממוקצ, ואדוי לו מדדל
אדוי למדקל נעל

לפני 55 שנה (תשכ"ט), מדינת ישראל שקועה במלחמת ההתשה. אחת הגזרות הקשות במלחמה הזו הייתה "קו בר לב" (לאחר כיבוש סיני במלחמת ששת הימים הוקם על גדות תעלת סואץ "קו בר לב", שורה ארוכה של מוצבים בהם ישבו חיילי צה"ל והגנו על גבולה הדרומי של המדינה). בקו נתפס השם "מעוזים" למוצבים שלהם, שחטפו הפגזות כבדות וירי צלפים מהמצרים. בחנוכה תשכ"ט נסעה נעמי שמר לשמח את חיילי התעלה. היא הגיעה עד למעוזים המסוכנים ביותר, התעניינה בשלום החיילים ושרה איתם.

היו אלה ימי חנוכה ונעמי השתתפה בטקס הדלקת נרות מחנוכייה מאולתרת עשויה תרמילי פגזים, עם שירת מעוז צור בקול חזק במיוחד כדי שהמצרים, בצידה השני של התעלה, ישמעו. נעמי התרשמה מאומץ ליבם וגבורתם ועלתה על איזשהו כפל לשון. במעוז, שרים מעוז צור, ובשובה לתל אביב חיברה את השיר- "שבחי מעוז".

מעוז צור ישועתי, לך נאה לשבח

השיר נפתח בדיוק אותו דבר כמו הפיוט המוכר מעוז צור אך מה ששונה זה הפסיקים שמעלים את השאלה- למי נאה לשבח? למעוז או לכוחו של הקב"ה? ממי תבוא הישועה? בשורות הבאות ננסה להבין למה נעמי שמר התכוונה.

משיריה של נעמי שמר אנו יודעים שהיא הייתה מחוברת לתנ"ך ובאמת לאורך כל השיר יש איזכורים מהתנ"ך חלקם זה איזכורים של פחד ואימה-

"וְהִתְעַז יָד-מִדֵּין עַל-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְּיָן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמְּנַהְרֹת אֲשֶׁר בְּהָרִים וְאֶת-הַמְּעָרוֹת וְאֶת-הַמְּצָדוֹת" (שופטים, ו')

וחלקם זה איזכורים של משהו טוב-

"אֵילַת אֲהָבִים, וְיַעֲלַת-חַו" (משלי, ה')

באמת לאורך כל השיר מרגישים מצד אחד את הפחד והאימה שנעמי מרגישה במעוזים ומצד שני את מה שמחכה הרחק הרחק ליד ביתי, את התקווה לניצחון וטוב.

אני חושבת שזה מתכתב בדיוק עם הפירוש לשם מעוז:

בפירוש העברי והתנכ"י מעוז זה מקום מבצר/מקלט.

אך מעוז זה גם תעוזה ונחישות, אנשים שקוראים לבנם מעוז רוצים שהוא יהיה עבורם מעוז של כוח נחישות ושמחה.

ונראה לי שזו גם תשובה למה התכוונה המשוררת ולמי נאה לשבח? נראה שנאה לשבח את הנחישות והתעוזה של אותם חיילים שמתוך המעוז שרים ומשבחים שהכוח שלהם והישועה תבוא מהמעוז הרוחני והצור, החזק שלנו..

אבוי למבקש נפשי

סוף השיר נגמר בסוג של קריאת נקמה וגם פה זה מתכתב עם הבית האחרון בפיוט המוכר-
נקום נקמת דם עבדיך.

וכמו שאנו יודעים בפרוץ מלחמת יום הכיפורים קו המעוזים נפל.
למרות שהשיר עורר מחלוקת רבה בעקבות תוצאות קו המעוזים שנפל, השיר ששוזר תנ"ך, מסורת,
היסטוריה של עבר וגם של היום, זכה להפוך לשיר מושמע ומוכר.
בשנה האחרונה הפך השיר למאוד רלוונטי שהרי שוב אנו נלחמים במבקשי רעתנו.
במיוחד האיזכור של המערות ומחילות העפר, שבשיר הינם מקומות המסתור של הלוחמים, מקבל כיום
משמעות חזקה בכך שבניגוד לתיאור בשיר כמערות מסתור עבורנו, כיום הלוחמים זוכים להגיע למערות
של האויב ולהדליק בהן את האור שלנו.
ובזה תתקיים נבואת הנביא ישעיהו, שהיא מקור מילותיה של נעמי שמר בשיר, שיבוא יום ולא אנחנו
נתחבא במערות אלא עובדי העבודה הזרה יתחבאו מפני הקב"ה במערות ובמחילות עפר-
"וּבָאוּ בַמְעָרוֹת צָרִים וּבַמְחִלוֹת עָפָר מִפְּנֵי פַחַד ה' וּמִהֵדֵר גָּאוֹנוֹ בְּקוֹמוֹ לְעֶרְץ הָאָרֶץ" (ישעיהו, ב').
והיום אנו זוכים אפילו לדחוק אותם ממחבואם ולהדליק את האור בחשיכה ולמגר את הרשעה.

לפני שנה אוגדה 36 חידשה את השיר, כשברקע נשמעת קריאת הקרב של המפקד.
יכול להיות שנעמי שמר, אוהבת העם, המדינה וצה"ל, הייתה מאמצת בשתי ידיה את התוספת החדשה
בשיר שלה.

בתקווה שבחודש הקרוב "בקרב אין קץ-ננצח!"
חודש מלא באור ובבשורות טובות.

חנוכיית הפגזים בקו המעוזים

בשביל
יהודה

בשביל יהודה

מדור בשיתוף חטיבת יהודה

סוסיא
מרכז סיוור ולימוד

הספד לזאבו ארליך
שנשא אל"מ ישי רוזיליו מח"ט יהודה היוצא בהלוויה

בס"ד

הספד בהלוויה לרס"ן (במיל') זאב חנוך, ז'אבו, ארליך הי"ד

"עם שאינו זוכר את עברו, ההווה שלו דל ועתידו לוט בערפלי"

ז'אבו היקר והאהוב שלנו,

את המשפט המפורסם הזה תבע יגאל אלון ואתה הפכת אותו לתוכנית עבודה של ממש.

איך אפשר להתחיל ולדבר על אדם כמוך,

אדם שכל כולו ארץ ישראל, כל כולו הרצון להבין ולהעמיק בשורשים הפיזיים והרוחניים של העם הזה.

אך לא פחות להתחבר לכל חלקי העם,

דורות של מפקדים, מגוונים שונים, עברו תחת ידיך ולימדת אותם, בין אם רצו לשמוע ובין אם לא, על חשיבות הגאוגרפיה וההכרות עם השטח.

התפלות לפעמים איך יש מפקדים שלא מנתחים שטח היטב.

על חשיבות והיכרות עם ההיסטוריה של העם שלנו.

לא הסתפקת בהכרות שטחית, תמיד זאת הייתה היכרות מעמיקה ולפעמים גם עמוקה מאוד. לא פעם שאלתי אותך מה עוד תמצא בקסבה של סמוע, היית שם כבר עשרות אם לא מאות פעמים.

ענית שאתה יודע שאמורים להיות כמה משקופים של מזוזות ולא מצאת את כולם.

לעצמי חשבתי מה זה משנה אם יש ארבעה, שבעה או עשרה... הבנתי!!

המורשת, המסורת, ההיסטוריה חשובה שהיא מגיעה מתוך חקר האמת.

שהוצאנו את הספר 'בשביל יהודה' לחבר את המשרתים בגזרת החטיבה להיסטוריה, לשטח ולאנשים עליהם הם מגנים זה היה טבעי שתהיה מעורב, כתבת הערות והארות ודייקת שהתוצר יהיה הכי טוב.

בפתח הספר ישנו חיבור קצר שכתב דורון שר-אבי, שכה אהבת – החיבור נקרא

"למה אנחנו כאן? ואני מצטט:

אנחנו כאן בגלל אברהם העברי הראשון, שנטה כאן את אהלו, ואשר שם פעמיו מבאר שבע אל העקידה בהר המוריה דרך הרי חברון.

אנחנו כאן בגלל אמהות ואבות האומה הישראלית.

אנחנו כאן בגלל כלב בן יפונה שבגלל חברון ובנותיה אמר: "עלה נעלה וירשנו אותה כי-יכול נוכל לה" ו"הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד".

אנחנו כאן כי פה דוד, בין עדרי הצאן של ספר המדבר, בברחו מפני שאול, למד מהי מנהיגות.

אנחנו כאן כי בחברון נוסדה מלכות בית דוד.

אנחנו כאן כי לכאן שבו 'שבי ציון' אחרי גלות בבל.

אנחנו כאן אחרי שהורדוס הקים לדורות את ההנצחה לקברי האבות, בדמות הבנין היחיד בעולם העומד בשלמותו המלאה כבר אלפיים שנה.

אנחנו כאן כי היהודים של ימי הבית השני השאירו אחריהם שרידי יישובים, מתקנים חקלאיים, מקוואות לרוב ומטבעות יהודיים נושאי כתובות "שקל ישראל", "ירושלים הקדושה" ו"לחירות ציון".

אנחנו כאן כי פליטי מרד בר כוכבא, לפני שהגיע קיצם במערות, עוד הספיקו להשאיר מכתבים ואיגרות חתומות "בשנת שלוש לגאולת ישראל על ידי שמעון בן כוסבא נשיא ישראל.

אנחנו כאן כי שרידי בתי הכנסת בדרום הר חברון מתקופת התלמוד מספרים סיפור על קהילה יהודית איתנה שהתקיימה מאות שנים אחרי החורבן תוך שהיא חקקת באבנים ובפסיפסים לא רק מנורות ושמות של תורמים נדיבים בני התקופה, אלא גם את הסיפור שבגללו...

אנחנו כאן..."

ואני מוסיף: אנחנו כאן וחזרנו אחר אלפיים שנות גלות להקים מדינה ריבונית בארץ ישראל בזכות השורשים, אותם שורשים שהתעבו והתעמקו בכל מפגש איתך! כמעין נובע של אהבת הארץ ושל ידע לא מוגבל!

זוהי התשובה לכל מי ששואל למה?

אתה, ז'אבו, הטמעת בנו את התשובה. אי אפשר להיות מחובר בלי להרגיש ברגליים, לא ניתן להגן ולהילחם מבלי להיות מחובר לאבותינו שפסעו באותם המקומות. לא ניתן ללא הרוח.

בשביל ההווה והעתיד צריך לחיות את העבר.

ז'אבו אנחנו מכירים שנים, אני כבר לא זוכר תפקידים בצבא שאתה לא בנוף ולעיתים ממש חלק מהתמונה.

תמיד נפעמתי איך אתה חי ומחייה את העבר.

אבל בשני הסיורים הכמעט אחרונים שלנו ביהודה פעם ראשונה ראיתי אותך ממש מתרגש,

פעם אחת הייתה בסיור בו הסברת איך שנתיים של הסתובבות ברעפת שליד סמוע חשפה עוד בית כנסת, עוד קהילה יהודית, שחיה כאן איפה שאנו הולכים היום. הפעם השנייה זה הסיור עם משפחתך לכבוד יום הולדתך ה - 70, סיור בעקבות הפציעה שלך לפני יותר מ - 30 שנה.

אמרת מזמור לתודה וברכת על הנס ואני אמרתי לעצמי שכל השנים, כל הסיורים, כל הזחילות, כל השעות - הכל נובע מתוך אותו 'מזמור לתודה'.

תודה שהיטיב לתאר מרדכי זעירא בשירו:

"ועת נשוב, ארצי, שבעי געגועים, צמאים לחמתך, לשפע טובותייך, יוחזר לך אז השיר מלב בנים גאים, וטוב יהיה לצעוד ברחבי שדותייך"

ז'אבו, אני חושב שגם את התסריט האחרון שלך סידרת - נפלת בהיותך לובש מדים, שמסביבך חיילים ומפקדים שכה אהבת להיות במחיצתם.

נפלת בערב שבת חיי שרה, בשבת בה אברהם עושה את הקניין הראשון בארץ ישראל, קניין קטן שמכוחו תתגשם הבטחת הקב"ה לעם ישראל בארץ ישראל,

ואתה נטמן ברגבי האדמה, כאן בעפרה, שכה אהבת.

תמר היקרה, הילדים – אלקנה, אהוד, נעה, יעל, יהודה ומיכל

כל משפחת ארליך המורחבת.

בשמי ובשם צבא ההגנה לישראל אנו מחבקים אתכם, אוהבים ומוקירים. אין בכוחנו ובמילותינו לנחם אך דעו שזכרונו של ז'אבו חי ופועם בי ובמאות מפקדים וחיילים שהוא הטמיע בהם אהבת העם והארץ, אהבת כל אדם בסבר פנים, חשיבות כל רגב ואבן באדמת ישראל, חשיבות הסיפור ההיסטורי ומציאת וחקר האמת.

ז'אבו, האויב האומלל אמנם פגע בגופך אך רוחך איתנה ומכוחה גם רוחנו. נמשיך להילחם, לנצח ולהשיג את אויבנו עד אשר יתגשם חזון הנביאים במלואו.

אתגעגע לחבר הטלפוני, להודעה "קודקוד, צפרא טבא – מה השבוע?" לשיחות אחרי התפילה בדולב כשכולם כבר הלכו, לחידות בתמונות ובעיקר לידע ולתשוקה לארץ ישראל.

בפעם האחרונה, בשם מאות מפקדים, במקום חיבוק גדול ונשיקה –

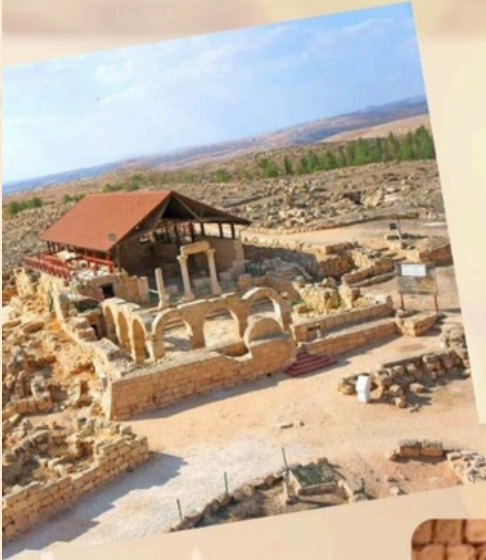
אני מצדיע לך!

ישי רוזיליו

סוסיא

מרכז סיור ולימוד
השער שלך למדבר

מטוילים במנורה עם מרת סיוה ואימון סוסיא

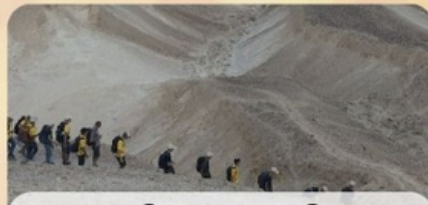
הדלקת נרות חנוכה בבית הכנסת העתיק בסמוע
לככרו se ז'אבו ארליק הי"ד

טיוול חוזה מקבר יוק
לקהל הרחה - מיטיבי לכת באבק!

סיור עשיות
בסוסיא הקדומה בעקבות המנורה

טיוילי מקבר לנוער
בתאוק עם רכזי הנוער ביסוביק

טיוול משפחות
מקברי קתיל

פרטים והרשמה

בקישורים המצורפים ובטלפון: 02-9961148